UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 16 AĞUSTOS 1934 No. 97

8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Pire Nuri Kahkahalar Yaratıyor

Pire Nurinin son sayfadaki macerası bütün afacanlar arasında büyük bir zevkle takip edilmektedir. Resmimiz Pire Nurinin gelecek nüshamızda çıkacak olan yaramazlıklarından bir sahneyi canlandırmaktadır.

Deniz Sefası!..

Şişko!... Gel, dolaşalım hava durgun, güzelken,
Biz deniz kenarından binelim bir sandala!...
Rüzgârda açılalım denize pupa yelken,
Dalgalarda gezelim sulara dala, dala!...,

Sandal durgun denizi makas gibi yarıyor,
Sahilden uzaklaşıp, enginlere varıyor!...
Denizin her yerini ak köpükler sarıyor,
Ne dedin?... Hiç geçermi motör bizi, budala!..

Demek ki razı oldun: Haydi, dümene otur,
Muvazeneni bozma; sallanma, yerinde dur!...
Sonra, sular vurdukça üstün sırsıklam olur:
Esvabını asarım artık evde mandala!...

Sandal yana yatınca, Şişko denize düştü,
Artık bütün çocuklar gelip başına üştü!..
Bunu gören Afacan kahkaha ile gülmüştü,
Dedi: "Sandal ne uzak senin gibi aptala!...,

KAPTAN

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında AKBA kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin bir kutu barıtla oynarken birdenbire yanında bir infilâk sesi işitti.

— 21 —

O da böyle yaptı.

Dışarıya çıktığım sırada Enise hanım geçiyordu. Arkasından koştum ve ona:

— Enise Hanım, dantelalı mendilinizi düşürmüşsünüz dedim.

O bugün nisanın biri olduğuğunu hatırlıyarak arkasına bile dönmedi; fakat mendilini hakikaten düşürmüş olduğundan onu cebine soktum.

Artık fena halde acıkmıştım ve kırk paralık fındık almak için Bendrinin dükkânına gittim: Kırk paralık fındıkla insan mükemmel surette karnını doyurabilir. Kendime biraz üzüm, Peynir, kurabiye, kestane fişengi ve yarım kilo incirde alarak bunların hepsini hesabımıza geçirmesini söyledim. Hesap masası başına oturdum ve Bedrinin şakalarına güldüm, neş'em gelmişti. O küçüklüğünde yaptığı haylazlıkları bana anlatıyordu. Fakat birdenbire, üzerine ateş açmışlar gibi sıçradı:

— Bu ne? diye bağırdı.

Fıçılar ve sandıklar arasından siyah bir dere akıyordu.

— Belki sirke fıçısı sızıyor, dedim.

Gözlerini bana dikti, Fakat ben rahatça peynirimi yedim ve dikkatsiz bir şahıs bu sızıntıyı fark etmezdi. Yirmi litre sirke yere akmıştı.

Son derece müteessir oldum: bu ziyandı!

— Bahsa girerim ki, bunu sen yaptın, çapkın! dedi, beni yakalamak istedi, fakat ben kaçtım. O sirkenin içine bastı, ayağı kaydı ve düştü. Aman bu ne tuhaf bir vaziyetti, ayağa kalktığı zaman kime beziyordu! Lâkin ben söyliyeceği sözleri işitmege kalmadım. Annem bana daima: Başkaları fena sözler söylerken uzaklaşmamı söylediğinden çıkıp gittim. Sonra bir dakika içime ağır bir sıkıntı çöktü: Ben amelelerin kayaları dinamitle attıkları demir yolu geçitine gelinciye kadar kendime bir eğlence arayarak yavaş yavaş ilerliyordum. Ameleler bu sırada yemek yiyorlardı; öğle olmuştu ve ben onların bıraktıkları bir kutu barutla biraz oynıyabileceğimi düşündüm.

Orada Yeni bir köprü vardı. Köprü havaya uçtuğu zaman duyduğum gürültü gibi bir gürültü daha işitmemiştim. Eğer bir koğua saklanmış olmasaydım beni her halde öldürürdü.

Öyle duman ki! hayret! hava dumanlandı. Koşuşan insanlar hayalmeyal görüne biliyordu ve bu benim için bir bahtiyarlıktı: Hepsi olup bittikten sonra çok korktum ve ta akşama kadar saklandım. Yalan söylemek çok fenadır. Ve ben bunu pek az yaparım.

Eve geldiğim zaman annem sırçadı ve beni kucakladı. Ve güçlükle nefes alarak:

Fıçılar arasından bir dere akıyordu.

— Ben, seni de öldürdüğünden korktum dedi. Sen mektepte değildin ve seni bulamadık. Ooh, Çetin müthiş birşey oldu, yeni tren köprüsü havaya uçtu. Sen infilâkı işittin mi?

Ben, gök gürültüsü gibi birşey işittiğimi söyledim.

— İşte bu infilâktı, dedi.

— Bu nasıl oldu? diye sordum.

— Bu tamamen meçhul, kimse bilmiyor.

— Belki bunu tedbirsiz ameleler kendi barut sandıklarile yaptılar.

Babam geldi ve patlıyan bir dinamitin buna sebebiyet verdiğini söyledi.

— Ne yazık, ne kıymetli bir köprü idi. Diye ilâve etti,

Süzan:

— Tuhaf, dedi, bugün doktor bir defa bile gelmedi. Ben anlamıyorum...

Bedia, menekşe boketini iğne ile elbisesine iliştirmiş, başına bir gül takmış ve çok güzel giyinmişti; Hint tavuğu gibi kibirli bakıyordu. Ona:

— Sende bu kadar çiçek nearıyor, Bedia? Diye sordum.

— Oh, onları bana birisi gönderdi, dedi ve kıpkırmızı kesildi...

— Ha, aklıma geldi, Çetin, sen benim para çantamı gördünmü? Onu bulamadığım için çok üzülüyorbm. İçinde düğün hediyesi olarak ablana vereceğim 100 liralık bir banka bileti vardı, onu her hangi bir hırsızın çaldığından korkuyorum.

100 Liralık bilet! Fenalaşacağımı zannettim ve bir bardak dolusu soğuk su içtim, nihayet kendimi mümkün olduğu kadar toplıyarak söze başladım:

— Sevgili anneciğim, ben bunu bir liralık bilet zannettim ve ümit ederim ki serseri orada böyle bir şey olduğunu görünce onu geri getirir. Ben bir nisan münasibetile onu yalnız aldatmak istedim.

Hepsi sapsarı kesildi, annem inledi. Süzan: " of, yarabbi! ,, dedi. O sırada birdenbire Zil çaldı ve Behiye, Çetin bey efendinin musluğunu açmış olduğu yarım fıçı sirke, bir kat yeni elbise, yarım kilo incir ve iki kalıp peynirin hesap pusulasını bakkaldan babama getirdi. babam bunu okurken doktor ciddi bir yüzle içeriye girdi, sanki yorulmuş ve kızmıştı.

— Sen Bütün gün nerede idin? Diyerek Süzan haykırdı ve sıçrıyarak onu sımsıkı öyle kucakladı ki boğmak istediğini zannettim. Doktor beni göstererek:

— Orada oturan melike sor, dedi..

— Çetin! Diye Süzan bağırdı, sen uslu duracağını resmen vadettikten sonra yine ne şeytanlık yaptın?

Doktor:

— Onu tedavi etmek için yalnız bir vasıta var, dedi ve sizin müsaadenizle baba öyleden sonra bu tedaviyi tecrübe etmek istiyorum. Ona büyük bir hap verir. Bundan sonra derhal ameliyat masasına yatırır; baştanbaşa arkasına hardal koyar, göğsüne de bir alay sülük yapıştırır, sonra ona klorform koklatır ve iki ayağı keserim. Bu onun fenalığını durdurur. Razımısınız? Babam (evet) dedi.

O zaman ben çarçabuk mutbağa koştum, Behiden tren bileti için bir lira aldım ve istasyona fırladım. On dakika sonra Lemanın yanına gelmiştim. O henüz karyolaya yatmıştı, fakat kalktı ve bana salonda münasip bir yatak hazırladı.

Leman doktorun geldiğini ve kendisini pencere başında dikiş dikerken görünce gözlerinin faltaşı kadar açıldığını anlatırken mütemadiyen gülüyordu. Fakat o da bana küfür etti ve nisanın biri olsa bile bir daha bunu asla yapmıyacağıma dair benden vad aldı. Bu gibi şakaların budalaca fena ve dokunaklı oldu ğunu söyledi. (Devamı var)

Izcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 33 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Yavuz Bey dostlarına bakarak:

— Şimdi birşeyler hazırlıyorum, dedi.

Sevim:

— Söyle, söyle, diye atıldı, seni dinliyoruz işte!..

Yavuz:

— Bir dakika müsaade ediniz, dedi. Kendimi toparlıyabildim. Biraz yüzünüze bakayım, yaşadığınıza, karşıda bulunduğunuza iyice inanayım. Çünkü bu hâl beni hakikaten hayrette bıraktı. Bu ne mucize böyle?. Hepiniz hayatta ve şimdi karşımdasınız? Hem sahi mi söylüyorsunuz, Dervişiekberin esiri miyiz?. Buna emin misiniz?.

Aykut Bey:

— Hiç şüphesiz, diye cevap verdi.

— Vallahi, bu işten hiçbir şey anlamadığımı söylemekle beni affediniz. Beni de yakalayınca Dervişiekber denilen bu vahşi adam sizi nasıl öldürmedi Bir kurdun eline geçen kuzu nasıl sağ kalabilir?. Anlamıyorum, siz, ve ben nasıl yaşıyoruz ?. Düşmanımız bizi nasıl sağ tutuyor?.

Aykut Bey:

— Yalvarırım Yavuz Bey, sakin olunuz, dedi.

— Sakin olmak mı? Neler geçtiğini, neler olduğunu size anlatacağım. Evvelâ tayyareci Altay Beye sözüm var.

Altay Bey:

— Bana mı, dedi?

— Evet dostum. Çünkü sana gayet fena bir haberim var tayyaremiz (Zürrin) artık yok.

— Ne? Ne söylüyorsun Allah aşkına?

Altay Bey bu sözleri söyliyerek bir adım ileriye attı, heyecan içindeydi:

— Tayyarem ne oldu ?

— Ne mi oldu? Daima ardımızı takip eden Iraklı casus ile İngiliz casusu tarafından bulunduğu mağara keşfedilerek yakıldı.

Altay Bey yumruklarını sıkarak :

— Hayinler !.. Diye haykırdı.

Salonda bir dakika sükût oldu. Sonra birer fısıltı duyuldu :

— Zavallı tayyaremiz Zerrin!

— Sefiller, vahşiler !.

— Artık buradan geri dönmemize imkân yok?

— Her şey, her ümit burada bitti demek?

Altay Bey şiddetli ve mustarip bir titreme ile:

— Fakat, bunlar oraya nasıl gelebildiler?

Yavuz Bey:

— Ben şimdi sizlere anlatacağım, dedi.

Derhal hafif bir sesle, arkadaşlarına başından geçen hikâyeyi kısaca hülâsa ediverdi.

Dinleyiciler gözlerini dört açmışlar, arkadaşlarınını gizli tutmadığı hikâyeyi büyük bir merakla dinliyorlardı- Fakat, Kadirin tam kaçırılacağı hikâyesine gelince, bütün ağızlardan aynı cümle çıktı:

— Bu, harikulâde cür'et ve azmin şimdiye kadar işitilmemiştir. Yaşasın! diye bağırdılar.

Aykut Bey kolunu cessur gencin omuzuna koyarak:

— Siz parlak bir şöhrete lâyıksınız, genç dostum, dedi.

— Heyhat ki, Aykut Bey, bu şöhretim çabucak gaspedildi.

— Fakat, niçin?

— Çünki arkam sıra takip ediliyordum. Bunun farkında değildim. Öyle bir yere çocukla beraber saklanmıştım ki beni kimsenin bulamıyacağını sanıyordum. Ne yazık ki her ikimizi de buldular.

— Ne dedin? Çocuğu aldılar mı?

— Heyhat!

— Devrişiehberin adamları tarafından mı?

— Belki. Mağaraya, geri döndüğüm zaman çocuğu göremedim. Yüksek kayaları aşarak aramağa başladım, fakat bulamadım. Siz ne istiyorsunuz? Ben yorulmuştum, bitap düşmüştüm. Çocuğun ya havalandığını, yahut ta kurtulduğuna hükmediyordum. Fakat âni olarak saklı bulunduğum yerin etrafını Devrişiekberin adamları kuşatmıştı. Şaşırmıştım.

Merhameti andırır bir ses:

— Zavallı yavuz Bey diye inledi.

— Belki ben inimde kalarak kurtulabilirdim. fakat aksine olarak karabinamda kurşun kalmadığı için kendi kendimi kurtların ağzına atmış oldum. Ben o zaman yalnız Aykut Beyin hürriyetini ve hattâ hepinizin, aynı zamanda istanbulda çalınan gizli vesikaları da düşünüyordum.

Bu anda herşey yeniden alevlendi ve bizde. Dervişiekber sevinmişti. Bu sefil bizi tuttu. Elinde vesikalar bulunuyordu.

Aykut Bey içini çekerek:

— Ne yazık, dedi.

Yavuz bey:

— Sizleri böyle sıhhatta görünce neden hayrette kaldığımı şimdi anlıyorsunuz ya?

Bu cellât bizi kesmet için neden bekliyor? Niçin?

Sevim:

— Hakkınız var, çünkü Dervişiekber çocuğunu buldu ve bunun için cellâtı yanımızdan uzaklaştırdı. Çocuk bulunmasaydı belki kafalarımız uçardı.

Kaya:

— Peki, acaba bunu neye yapmıyor diye sordu.

Demir cevap verdi.

— Bunu bize değil ancak o bilir.

Altay bey Demire hak vererek:

— Bunda bir iş var dedi. Bizi öldürebilirdi, halbuki o, Yavuzun yaralarını iyi etmek için, en iyi bir doktor bile gönderdi.

Şimdi salonu büyük bir sessizlik sarmıştı.

Saatler geçmiyor, dakikalar geçmiyordu.

Öğle olmuştu.

Birdenbire kapı açıldı.

Şimdi içeri elinde bir şeylerle hizmetçi giriyor ve esirlere öğle yemeği getiriyordu.

Az sonra Aykut Bey, Sevim, izci Kaya, Demir, tayyareci Altay ve Yavuz Beyler sininin etrafına halka olmuşlar büyük bir düşünce içinde ne olacaklarını, ne yapacaklarını, buradan nasıl kurtulacaklarını kurarak yemeklerini yiyorlardı.

(Devamı var)

İkinci Dil Kurultayı

Büyük Gazimizin reisliği altında hergün toplantılar yapan (Türk Dili Tetkik Cemiyeti) umumî merkez heyeti bugün son defa toplanacaklardır.

Cumartesi günü ikinci Dil Kurultayı Dolmabahçe sarayında toplanacaktır.

Dil Kurultayı açılırken İstanbul ilk mektep muallimlerinin iştirakile Kurultay ve Bozkurt marşları söylenecek, Kurultay açılacaktır. Kurultaya Rusyadan ve Lehistandan dil âlimleri de iştirak etmek üzere İstanbula gelmişlerdir.

Dil kurultayında söylenecek olan marşı buraya yazıyoruz.

Kurultay Marşı

Gözün aydın Türk oğlu, açıldı benlik yolu
Ey bu yolun yolcusu artık sana ne mutlu.
Gazinin çocukları eline [1] el [2] bastırmaz
Kurultay Boşgutları [3] diline dil kattırmaz

Selâm sana kurultay, yeni doğan Tolun ay [4]
Selâm sana Ey Gazi bizden sana bin Ohkay [5]

Bil ki tarih ile dil benliğin damgasıdır
İçi dışı gösteren bir kılık [6] aynasıdır
Bu cankından [7] doğacak öz Türklüğe Yomulcay [8]
Özge [9] dilden Öz dili kurtaracak kurultay.

Selâm sana kurultay, yeni doğan Tolun ay
Selâm sana Ey Gazi bizden sana bin Ohkay.

1] El — Memleket, Yurt.
2] El — Yabancı, Düşman.
3] Boşgut — Talebe, Şakirt.
4] Tolun — Ayın on dördü.
5] Ohkay — Aferin.
6] Kılık — İçyüzü.
7] Cankı — Toplantı.
8] Yomulcay — Yükseliş.
9] Özge — Başka, Yalancı.

ŞEN FIKRALAR

Sebep!

Feyzi yolda var kuvvetile koşarken birisine çarptı. Adam:
— Ne oluyorsun be! diye sordu.
— Annem beni dövecek!
— Bunun için mi kaçıyorsun!
— Hayır bilâkis dövsün diye eve gidiyorum.
— Peni niye acele ediyorsun?
— Biraz daha geç kalırsam babam eve gelir dayağı ondan yersem işim dumandır.
— ?!!!

Dünya Güreşçileri Şehrimizde

Dünya güreşçileri şehrimize gelmişlerdir. İlk müsabakalarını yarın Taksim stadyomunda saat 16 30 da Türk güreşçilerile yapacaklardır. Karşıdaki resmimiz Macar şampiyonu Saboyu gösteriyor.

Yaz Sebzeleri

Patlicanlar dağıldı
Küfe küfe her yana!..
Bak: Şişkonun burnuda
Benziyor patlicana!..

Sebzeci dükkânının
Kabaktır solu, sağı!..
Bak: Şişkonun başı da
Tıpkı bir balkabağı!..

Sorsan, aşçıya göre
Biberler baş tacıdır!..
Şişkonun sözleri de
Biber gibi acıdır!..-

Ne zaman: (Hiyar) desem,
Şişko o anda duyar!...
Çünkü adına derler
Arkadaşları: Hıyar!..

AFACAN

Kanguro Kardeş

1 — Bizim afacan Kangurolar her hafta yeni bir muziplik buluyorlar vesselâm.. Kula, dıvar kenarında bir otomobil lâstiği bularak onu çenber yapıp döndürmeğe başlamıştı. Bula, kahkahalarla gülüyordu. Oh, bugün de bu, ne güzel bir eğlence olmuştu.

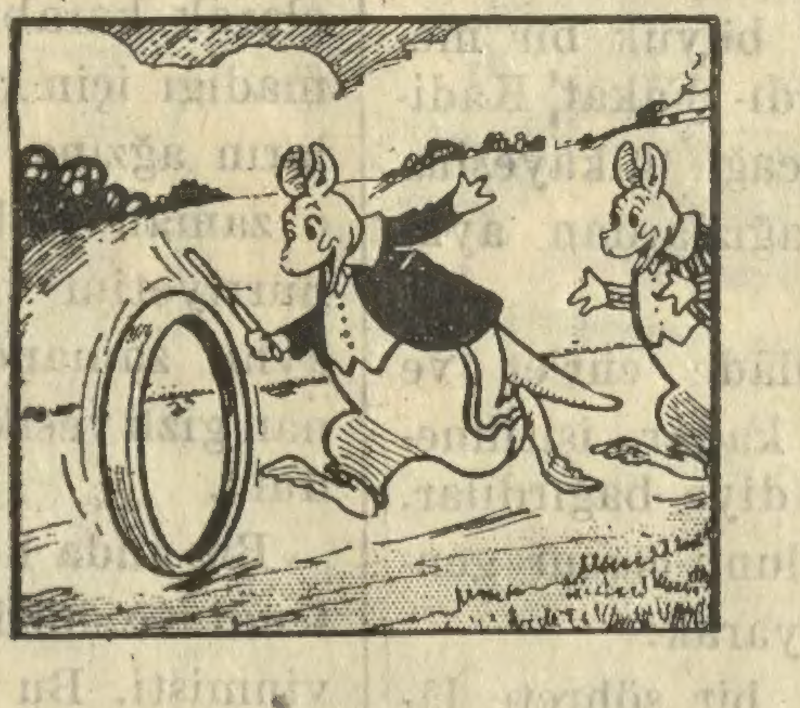

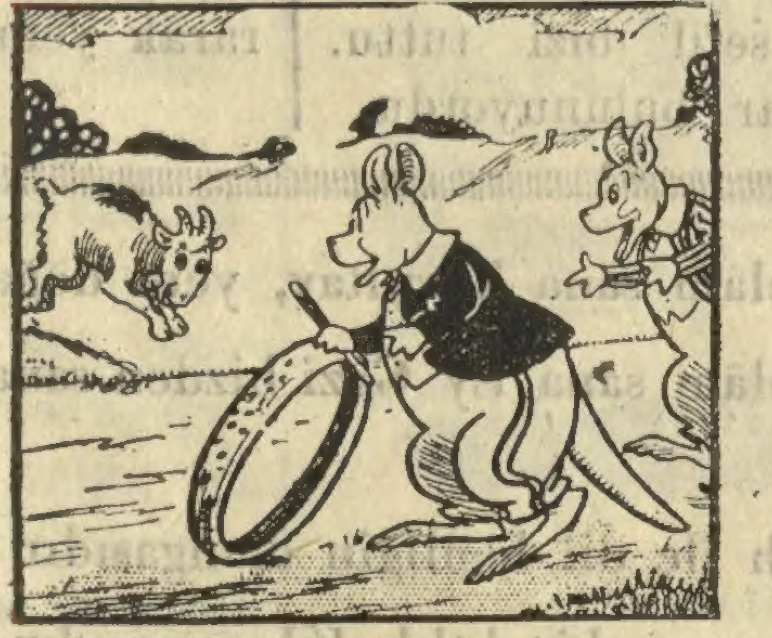

2 — Tamam o sırada keçi hazretleri Aptullah çelebi koşa koşa üzerlerine geliyordu. Kula: Eyvah, şimdi nerede ise tos yerleştirecek, diye bağırdı. Bula: Çenberi bana bırak, ben şimdi ona gösteririm, dedi.

Afacanla Topuz Zenci ç

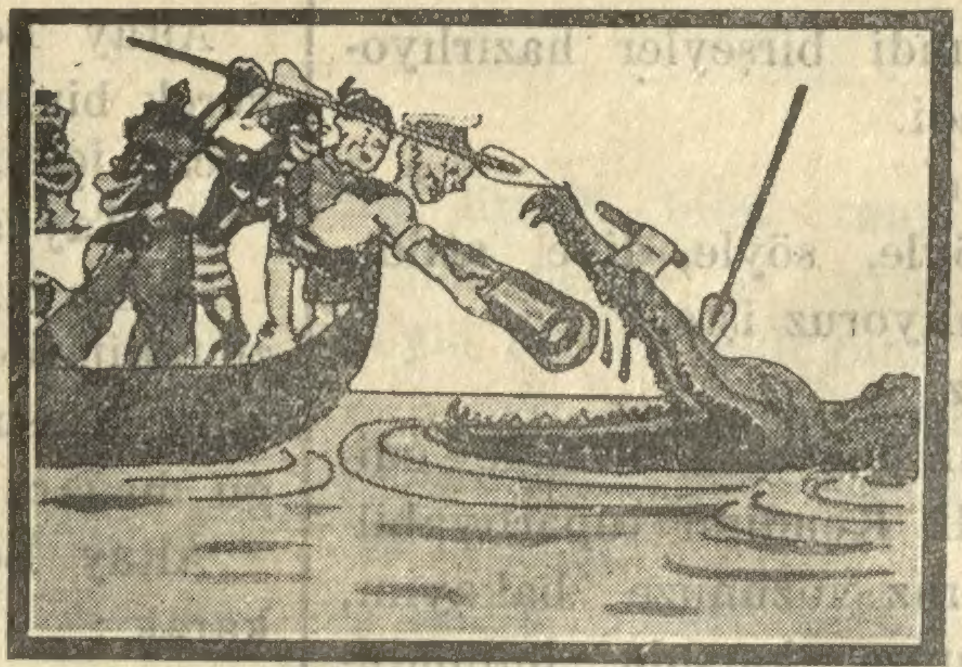

1 — Ne ise az sonra Habeşistan prensi cenapları büyük bir tehlikeden kurtulmuştu. Hemen onu sandala aldılar. Ve timsahın başına gözüne balta, kargı ne varsa batırdılar. Sonra Afacan teleskopu timsahın ağzından çekti, hayvan şimdi hem avını kaçırdığına mı yansın, hem de yediği balta, kargı acılarına mı?

Vezir hazretleri hemen prense sarıldı:
— Geçmiş olsun, efendim, geçmiş olsun!. diyordu.

Topuz ise afacanın yaptıklarına şaşkın şaşkın bakıyordu. Sahiden büyük bir felâketten kurtulmuşlardı. Timsahın hiç şakası yoktur. İnsan diye bayılır, hattâ diri diri bile yutar.

2 — Ni
bastılar. Bu
idi Fakat
vardı. Bunl
çöllerde ka
riyorlar, so
Artık H
canla Topu
alâkaları
tutturmuşla
arkadan eş
Afacan bir
— *Ara*
Seve
Sahiden
Eğer sarayı
paraları dü
lunu bu se

4 — Hemen ağaçların kurumuş dallarını topladılar. Bir ocak yaptılar. Teleskopun pertavsızını çıkaran Afacan, onu hemen güneşe tuttu. Kalan kısmını da bir baca gibi odunların üstüne yerleştirdi. Bir saniye geçmemişti ki pertavsızla yanan çalı çırpılar tutuştu ve bu hal vezir hazretlerini de, prensi de hayretler içinde bıraktı. Ne iyi iki çocuğu esir pazarından satın almışlardı. Doğrusu, sarayda bu iki çocuk akıl ve zekâlarile kendisine iyi arkadaş olacaklardı. Eğer prens bir gün kıral olursa bu iki çocuğu vezir bile yapacağını düşünüyordu.

Etler pişiyordu.

5 — Az
ce karınla
etin but ta
yuran Afaca
mideye ind
karınlarını
Tamam b
ayrılan zen
— İmdaa
Diyerek
koşuyordu.
Aman bö
Zenci ni
dar böğürü

Leylek K

Simav ve Susığırlıkta kartallarla leylekler to

Herkese hayret verdi
Bu leylek - kartal harbi..
Şimdi herkesin derdi:
Bu leylek - kartal harbi!..

Bu ha
Leylek
Heryer
Bu ley

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek i

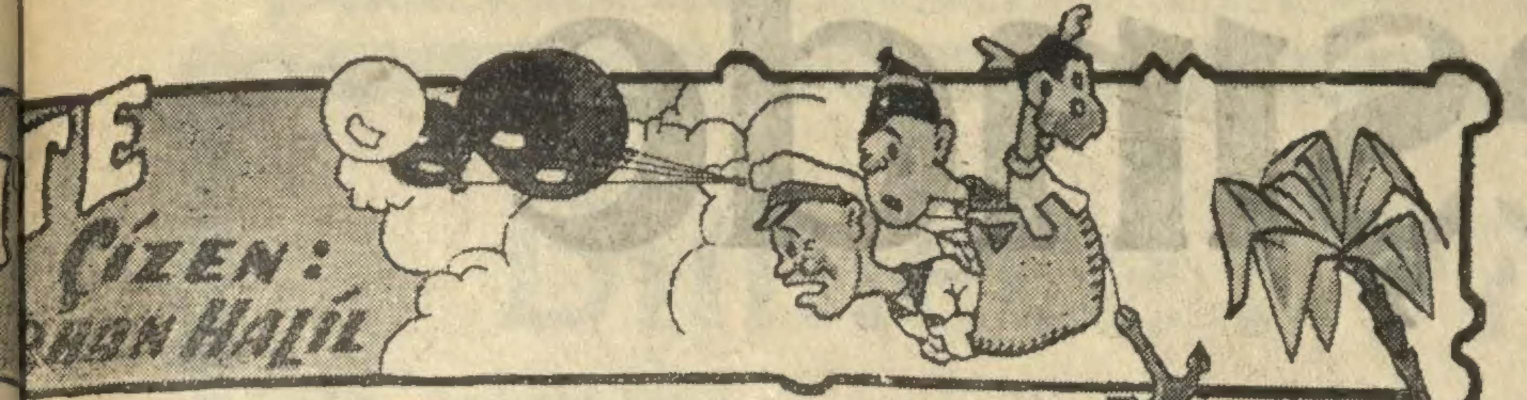

...uğu kıyafetinden kurtuldular

— 8 —

...nden yine karaya ayak ... artık, Mısırın cenubu ...lerde Mısır Fellahları ...z çapulcu idiler. Issız ...cuları ekseriya çevi...yı.

...tan prensi ile ve Afa... öyle bir düşünce ile ... Sevine sevine yolu ...yorlar, hizmetçilerde ...ı getiriyorlardı. Hattâ ...kı tutturmuştu.

...Fellah
...Billah

...ensin hoşuna gitmişti. ...erse ondan sızdıracağı ...r. Afacan Topuzun ko... sıkıyordu.

3 — Nihayet bir vahaya geldiler. Ağaçların gölgesine yerleştiler. Hizmetçiler çantadan yiyecek, içecek, bir de hayvan butu çıkardılar. Şimdi bunu pişirmek lâzımdı. Nasıl pişireceklerdi? ne kibrit vardı, ne bir ateş...

Hizmetçi düşünüyordu. Vezirin karnı açlıktan gevremişti. Prens ise gözlerini nal taşı gibi açmıştı. Bunun çaresini buluveren Afacanla Topuz ise kıskıs gülüyorlardı. Artık bu allahın sıcağında kibrit, ateş düşünmenin sırasımıydı ya?.

Şimdi etleri pişirirler ve buz gibi su kuyudan da çekilirse işleri iş kaşıkları gümüştü.

... hepsi oturmuş, güzel-...oyurmuslardı. Topuz ...ı yiyor, karnını do-...nefis muzları soyarak ...u. Vezir de Prens te ...nuşlardı.

...a biraz kendilerinden ...etçi:

İmdaaat....

... ede ede yanlarına

... vardı?

...le avazı çıktığı ka-...rıyordu?

6 — Bir de arkalarına döndükleri zaman ne görsünler: Bir çok fellah, ok mızrak ve silâhlarile tepeye birikmişler, hücuma hazırlanıyorlardı.

Vezir cenàplàrının korkudàn âz kàlsın ödü kopuyordu.

Prens Hazretleri ise ağlamağa başladı.
Afacan yüzünü ekşitti..
Topuz hayretle gelenlere baktı..
Ya Dikkulak..,

Dikkulak meydanda yoktu ve saatlerdenberidir de hepsi onun yokluğunun farkında bile olamamışlardı.

Ah. Afacanın, Topuzun başına yeni felâketler mi geliyordu.

Ne bilelim... Hep beraber gelecek haftayi bekliyelim. (Devamı var)

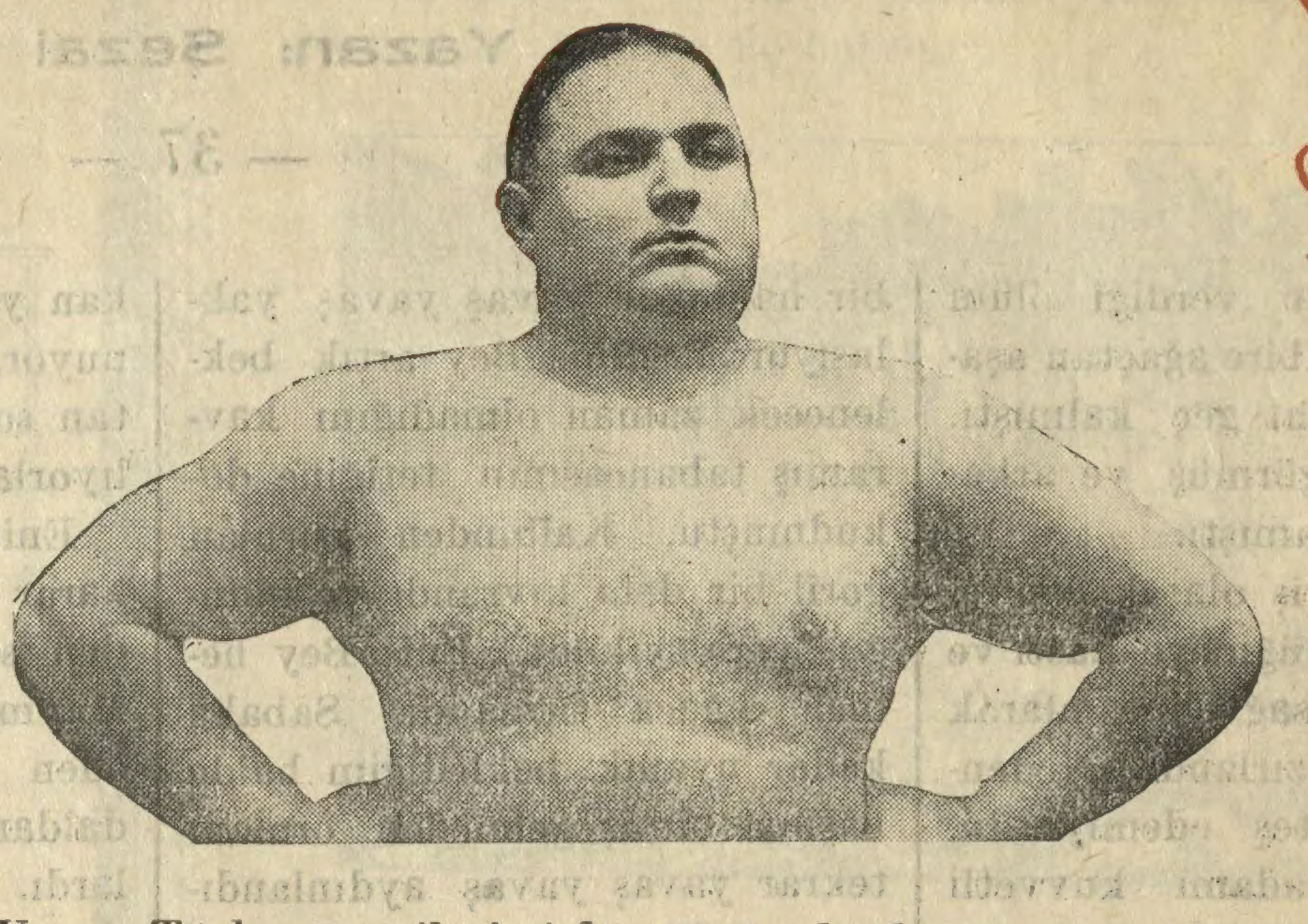

Yarın Türk güreşçilerimizle güreşecek olan meşhur Macar şampiyonu Sabo

Korkulu Rüya

Arkadaşlar.. dün gece
Müthiş bir rüya gördüm!.
Öyle dehşetli idi ki:
Korkudan koptu ödüm!..

Anlatayım: binmiştim
Rüyada bir sandala!
Enginde gidiyordum
Sulara dala, dala!..

Koca deniz ansızın
Karmakarışık oldu!
Geldi müthiş bir dalga,
Sular kayığa doldu!.,

Birden uyanıp dedim:
"Korkmıyayım nafile!..,,
Fırtınadan ıslanmış
Fakat yatağım bile!...

ŞİŞKO

...lerin Maceraları

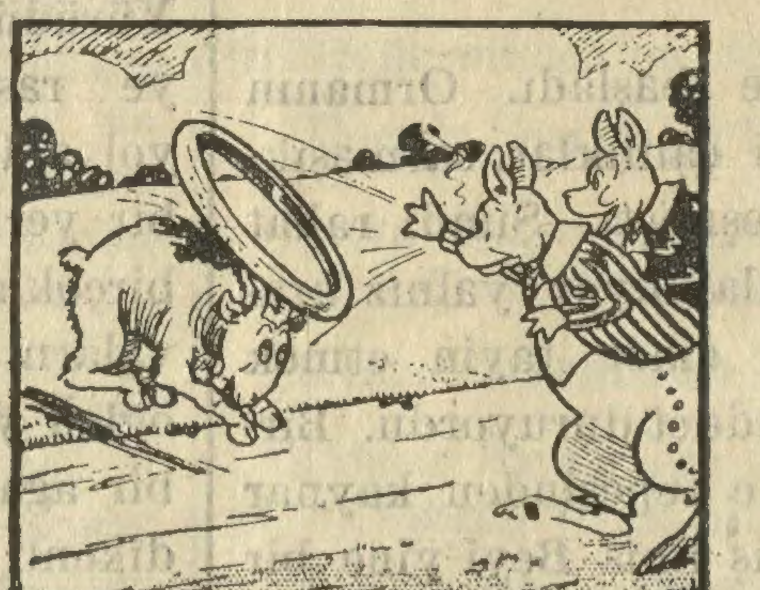

3 — Hemen lâstiği eline aldı ve keçi hazretleri Aptullah çelebinin başı budur! diye fırlattı. Lâstik çenber havalandı ve doğruca keçinin boynuzlarına çarptı. Kula, heyecanla acaba şimdi ne olacak? diye bakıyordu.

4 — Keçiye olan oldu ve lâstik çenber başından bacaklarına geçerek onu: Zınk! diye olduğu yerde durduttu. Şimdi Bula ile Kula kahkahalarla gülüyorlar, gözlerini hayretten açan Aptullah çelebiye bakıyorlardı.

...rtal Harbi!..

...k harp etmişlerdir. Ve harp hâlâ devam etmektedir.

...eden doğdu?..
...lı koğdu..
...a boğdu
...kartal harbi!.

Akın akın leylekler,
Hep kartalları bekler..
Neler yapacak, neler
Bu leylek - kartal karbi!.

AFACAN

...seniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Enis Bey Gorille Parsın çetin mücadelesini büyük bir heyecanla seyrediyordu.

Yazan: Sezai Attilâ

— 37 —

Bu düşüncenin verdiği ölüm korkusile birdenbire ağaçtan aşağıya indi. Fakat geç kalmıştı. Maymun onu görmüş ve arkasından yere atlamıştı.

Enis Bey ilk iş olarak cep fenerini çıkardı düğmeye bastı ve tabancasını da sağ eline alarak ateş etmeğe hazırlandı. Nedense bir türlü ateş edemiyordu. Koca orman adamı kuvvetli elektrik lambasından çıkan ışığa gözünü dikmiş, katılmış kalmıştı. Fakat bu duruş ne olacaktı daha fazla beklemeğe zaman da müsait değildi. Karanlık kuyulaştığı ormanın homurtuları vahşi sesleri artıyor Afrikanın bütün canavarlığı artık ava hazırlanıyordu.

Bir fener ve bir tabanca ile bu ormanlarda insanın canını kurtarması olsa olsa bir mucize olurdu. Enis Bey kolunu uzattı tabancanın tetiğine parmağını uzattı fakat ateş edemedi çünkü tam bu sırada hiç beklemediği hiç ummadığı bir iş olmuş Goril kadar kendisi de hayret ve şaşkınlık içinde kalmıştı.

Goril böyle katılmış gibi fenerin ışığına bakarken sağ taraftaki dallardan birisinden kocaman bir pars bir atlayışta maymunun sırtına binivermişti. Tayyareci artık korkuyu da unutacak kadar korkmuş bir ağaca dayanarak bu kanlı boğuşmayi seyre dalmıştı. Fenerile aydınlattığı manzarayi seyrederken içine adeta bir spor heyecanı çökmüş maç seyreder gibi kendini bu canavarca boğuşmanın zevkine kaptırmıştı. Balta görmemiş ormanların iki devi boğuşuyorlardı. Pars bazen tırnaklarını gorilin kaburga kemiklerine saplıyarak bir kolunu ısırıyor bazen de goril parsın en can alacak yerine bir balyoz kadar kuvvetli yumruğunu savurduktan sonra o da ısırıyordu. Boğuşma belki bir saattan fazla sürdü. Bu işten galip çıkan gorildi. Pars parçalanmış yere serilmişti fakat gorilde de goril denecek bir hal kalmamıştı. Doğruldu Enis Beyin lâmbasına doğru baktı yüzü gözü param parça ve kan içindeydi iri dişlerini göstererek göler gibi fırladı. Ve ışığa doğru sallana sallana yürümeğe başladı. Bütün felâketlerin bu ışıktan geldiğini anlamış gibi kızgın ve coşkun bir haldeydi yavaş yavaş yaklaşıyordu. Enis Bey artık beklenecek zaman olmadığını kavramış tabancasının tetiğine dokudmuştu. Kalbinden vurulan goril bir defa kıvrandı ve olduğu yere yıkıldı. Enis Bey hemen ağaca tırmandı. Sabaha kadar uyanık beklediğim halde başına bir iş gelmeden ormanı tekrar yavaş yavaş aydınlandığını gördü. Ağaçtan aşağıya indi. Gördüğü manzaradan tüyleri diken diken olmuştu. Koca bir pars, koca bir goril param parça kan içinde yerde yatıyorlardı. Üstünde goril yuvası olan ağaca doğru ilerledi. birdenbire:

— Ooooooh!... Diye durdu. Yerde bir hamalın ancak kaldıracağı kadar bir yük teşkil eden muz salkımları yatıyordu. Goril hazretleri bunları afiyetle gövdeye indirmek üzere getirmiş derken başına bildiğimiz şeyler gelmişti. Enis Bey yirmi dört saat açlığın verdiği bir iştahla bir oturuşta karnını tıka basa doldurdu.

Yürümeğe başladı. Ormanın zeminindeki çalılıklar, sarmaşıklar seyrekleşmişti. Şimdi rahat rahat yol alabiliyor yalnız arada yeniden cihet tayin etmek için bir müddet duruyordu. Birdenbire yine tepesinden kaynar su dökülmüş Enis Beyi yine bir heyecandır sarmıştı.

Çünkü altı saattenberidir yürüyoru hedefe yaklaşıyorum bir iki güne kadar kurtulurum diye ümit ederken karşısına birdenbire Kongu nehrine akan bir nehir çıkmıştı. Bu nehirde ne köprü vardı ne de geçit! Ya menbaına kadar yürümek yahut Kongo nehrine çıkmak lâzımdı. bunun ikisi de mümkün değildi. Karşı sahile geçmek için tek bir çare vardı: Bir sal yapmak bunun için de zaman, emek göz nuru lâzımdı. Sahilde oturmuş, bir taraftan süzüyor bir taraftan da derin derin düşünüyordu. Birdenbire başını doğrulttu. Kulağına gelen seslere doğru baktı ve gülümsedi kendi kendine:

— Yaşasın maymunlar! Dedi.

Hakikaten maymunların Enis Beye çok yardımları olmuştu. Bir sürü maymun nehrin karşı sahiline geçiyorlardı.

Nehrin üzerine doğru uzanmış iri meşe ağaçlarının minare gibi yüksek dallarından aşağıya sarkan yaban sarmaşıklarına tutunuyor, gerine gerine hızlandıktan sonra hooop karşı sahile atlıyorlardı.

Enis Bey de bunu tecrübeye karar verdi ve bir iki tecrübeden sonra karşı sahile atladı. Maymunlar kendilerini taklit eden adamın etrafını sararak daldan aşağıya doğru bakıyorlardı. Fakat Enis Bey bir el tabanca patlatınca hepsi birden çığlık çığlığa gözden kaybolup gittiler.

Enis Bey karşı sahile atlamıştı. Atlamıştı amma bu geçiş de nihayet pek büyük bir muvaffakiyet sayılamazdı; çünkü hâlâ ormanlar, hâlâ meçhuller içinde idi. Dakika kaybetmeğe gelmezdi. Mütemadiyen Garba doğru yürümek ve Martının demirli bulunduğu limana ulaşmak lâzımdı. Zaten Kudret Beye de söz vermişti. Gider gitmez ulaştım diye telgraf çekerim! diye söylemişti. Şimdi, o da merak ve üzüntü içindeydi. Yürüdü, yürüdü. Hiçbir tehlikeye rastlamadan uzun uzadıya yol aldı. Ormanın seyrekleşen bir yerine geldiği vakit etrafında birçok ananas ağaçlarından meyvaların sarktığını görerek bir de öğlen yemeği yapmak istedi ve bir ağaca tırmandı. Ananasların dikenli kabuklarını çakısı ile soyarak meyvaları lezzetli lezzetli yemeğe koyuldu. Akşam üştü tehlike geçirdiği için artık dikkat içindeydi. Gözlerile hem etrafı dikkatli dikkatli araştırıyor, hem de karnını doyuruyordu. Ağzındaki tatlı lokmayı büyük bir iştahla çiğnerken, birdenbire durdu, gözleri güldü, güzel bir manzara görüyordu. Meydanlığı çevreliyen ağaçlıkların arasından etraflarına korkak korkak bakınan bir sürü ceylân çıkmış kendi oturduğu ağaca doğru yaklaşıyorlardı.

Öyle masum, öyle can alıcı hareketleri, öyle korkak, öyle titrek bir yürüyüşleri vardı ki sevmemek ve acımamak mümkün olamazdı.

Birdenbire ne oldu, yıldırımla vurulmuş gibi dağıldılar. Enis Bey lokmasını yutarken boğazında kalmıştı. Manzara dehşetti. Ağaçların birisinden soba borusu kalınlığında bir yılan, bir halat gibi sarkmış, ceylânlardan birisine sarıldıktan sonra kendisini yere koyuvermişti. Zavallı ceylân müthiş Buva yılanının mengene gibi kuvvetli adaleleri arasında sıkışıyor, gözleri süzüle süzüle can veriyordu. Yılanın kafası dik duruyordu. Gözlerinde hain bir bakış vardı. Genç tayyareci daha ziyade tahammül edemediği bu manzaradan kurtulmak için tabancasını çıkardı, yılanın kafasına nişan alarak tetiği çekti. Kurşun hain hayvanın kafasını derhal parçalamış yılan artık kendi canının derdine düştüğü için ceylânı bırakarak çırpınmağa başlamıştı. Enis Bey ağaçtan indi fakat yılan henüz temamile ölmemiş olduğundan korkuyordu, sokulamıyordu. Ceylâna gelince: Zavallı hayvancık bel kemiği kırılmış olduğu için ölmek üzere idi. Yılan biraz daha debelendi nihayet tostopak olarak biraz daha kıvrandı ve gevşedi öldü.

Enis Bey koştu evvelâ ceylânı çektiği istiraptan kurtarmak lâzımdı. Keskin av bıçağını çıkartarak ceylânı kesti. Hemen bir ateş yaktı ceylanın budunu soyarak ağaçlardan şiş yapti bir kebap pişirdi ve yedi. Sıcak yemek genç tayyareciye yeni kuvvet yeni hayat vermişti. Biraz dinlendi birdenbire susadığını hissetti. Suf! Bu mühim mesele idi. Ağaçta iken yere attığı ananaslardan birkaç tanesini emdi, usaresini içti fakat nafile sıcak kebabın üstüne meyve suyu vız geliyordu. Ne yapacaktı, şimdi, Artık bunalır gibi olmuştu. Karanı verdi, tekrar geriye dönecek sabahtanberidir uzaklaştığı nehre vararak su içecekti. Kalktı cebine birkaç tane ananas koydu yerde yatan ceylanla yılana son bir defa daha göz attıktan sonra yürümeğe koyuldu.

Artık akşam olmuştu ki Enis Bey nehre ulaştı yüreği cayır cayır yanıyor gözü dünyayı görmiyordu. Eğildi berrak sudan kana kana içti derin bir:

— Oooooóh!.

Dedikten sonra etrafına bakındı orman sessizdi. Yalnız maymunların vızırdaşmaları duyuluyordu. Biraz ötede nehirin göl halinde toplandığı bir yerde birkaç su aygırı yıkanıyordu. Birdenbire durakladı gözleri büyüdü şimdi kulağına birtakım acaip sesler geliyordu:

(Devamı var)

Büyük Müsabakalar

Bilmece: 97

Bu haftaki bilmecemiz cümle teşkilidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 97 inci bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Bu çerçeve içinde ki 19 dağılmış heceyi o suretle yanyana getiriniz ki sizin için faydalı bir cümle meydana çıksın. Doğru halledenlerden 50 kişiye aşağıdaki hediyeler verilecektir.

NIZ - ŞI - LI - ÇA - ZE
Nİ - Rİ - LE - DERS -
YOR - LI - ÇI - A - DA -
KIN - YA - LER- TEP-
MEK

Hediyelerimiz

BİRİNCİYE: (*KOL SAATİ*) 50 inciye kadar: Kalem Boya, Şeker, Kitap, Kart

Bulmaca: 39

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 39 uncu bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

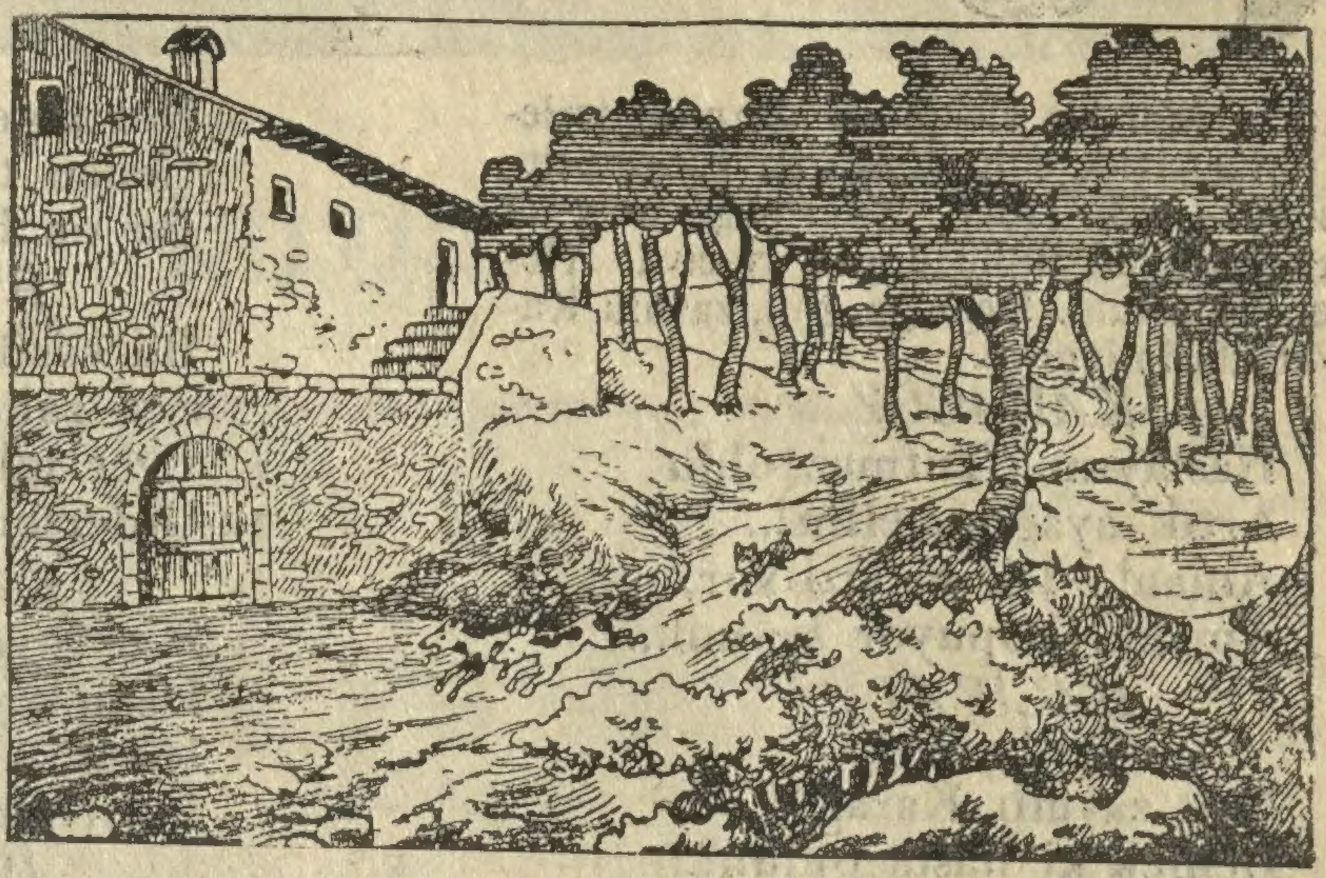

Bu resimdeki köpekler bir kediyi kovalıyor. Fakat kedi kovalıyanları aldatmış ve bir yere saklanmış. Acaba siz bu kediyi resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

93 Numaralı kelimeli bilmecemizin halli: T-OT-PAK-UZAK-ZEHİR TAZE-KAN-KİR idi. Doğru halledenler arasında hediye kazananlar:n isimlerini ilân ediyoruz.

Bir lâstik top kazanan

İst. 13 üncü ilkmektep sınıf 3-B no. 324 Fahamet Hanım.

Bir albüm kazanan

Kırklareli Topçu taburu baytarı Kâzım Beyden Şehbal efendi.

3 Roman kazanan

İzmir Alsancak birinci kordon no. 366 Ali bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

İpekli mendil kazananlar

(Anadoluya kitap)

Beyoğlu Musevi lisesi s. 8 Jak Levi, Beşiktaş Dumlupınar yatı mek. s. 5 no. 22 Cavit, Mersin Hancızade vekili Ahmet bey oğlu Orhan, Mersin Selânik bankası Albert, Beyoğlu Yeni çarşı Bostanbaşı sokak no. 24 ş. 2 Yorgi, Ankara Öztürk mahallesi Ahi Zafer semti Sevinç sok. no. 7 Avni, İst. Şişli Terakki lisesi no. 334 Aydın bey ve hanımlar.

Bisküit Kazananlar

(Anadoluya kitap)

Fatih Nişanca Bakkalzade sok. no. 44 Raşit, İst. Molla feneri sok. no. 20 Recai Rüstem, Kırklareli dibağ ve kavaf Rasim ef. oğlu Sezai, Aydın Demirciler sok. terzi Mehmet Refik, Şişli Bulgar çarşısı no. 63 Bilge, Büyükada Santral oteli no. 9 Rifat, Zonguldak tayyare piyango bayii Rahmi bey kardeşi, Bursa Kayan çarşısında Katırcı sok. no. 3 Adviye ve muzaffer, Heybeliada Belediye sokak no. 21 Regina, Beyoğlu 9 uucu ilkmektep no. 262 Şerefnur bey ve hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

İst. Kurtuluş Tepeüstü no. 86 Robert, Üsküdar kaymakamı Lütfü Bey baldızı Süheylâ, İzmir Keçeciler no. 134 Milyonlar kişesi bayii Hayri Bey vastasile Ziya, İst. Kasımpaşa Karanlık çeşme pirinççi Kelhünde mah. no. 19 Sulhiye, Edirne Balıkpazarı kunduraci Ali Ef. vastasıle Adnan, Kadıköy Bahariye cad. Nevzemin sok. no. 20 Tali, İzmir Namazgâh Dündar sok. no, 23 Nigâr, Kastamonu Arabapazarı arabacı Sadık Ef. oğlu Hılmi, Galata yağcı Menahem Balli oğlu Moris, Zonguldak maden memuru Osman B. oğlu Muzaffer, İst. Sultanahmet Peykhane sok. İst. aprt. no. 22 Nüvit, İst. Cağaloğlu Himayeietfal sok. no. 11 Vecahat, Eskişehir Cumhuriyet mah, 4üncü sok. no. 21 Nazım B. ve H.lar.

Manzara kartı kazananlar

Aksaray Sofular cad. no. 33 Süreyya, Pangaltı Altınbakkal Babil sok. no. 27 Haçik, Kastamonu Ziraat Bankası müdürü Hamdi B. oğlu İsmail, Bursa Ceza hâkimi kızı Fehamet, Nurosmaniye Şazi Sinanpaşa sok. no. 12 Feyyaz, Düzce Asrî Kanaat Bakkalı Hafız İsmail oğlu Lütfü, İst. Kız Lisesi no. 981 Sabahat, İst. Kız Lisesi no. 296 Nermin, İst. Cağaloğlu no. 17 Nevin, Adana Osmanlı Bankası altında no. 18 Ferit, Samsun-Çarşamba çakmakçı Abdullah oğlu Ali. Adapazarı Hasırcılar mah. no. 42 İsmail, Beyoğlu İstiklâl cad. no. 192 Emin, Mersin Tuhafiyecizade Fazıl B. oğlu Necati, Kadıköy Dörtyolağzı Bayramyeri sok. no. 23 Perran, İzmit Muhasebei hususiye Müd. Reşit Bey oğlu Ferda B. ve H. lar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

36 numaralı bulmacada Tilkinin önünde bir tavşan duruyordu. Bunu doğru halledenler arasında hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir makinalı oyuncak kazanan

İst. 15 ilk mektep no. 106 Fahime H.

Çocuk Sesi cildi kazanan :

Yalova Başvekil İsmet Paşa Haz. kerimesi Özden İsmet Hanım.

Kürre kalemtraşı kazanan:

Üsküdar Bayatpazarı Demirciler içi no. 62 sebzeci Hasan Bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya Blok)

Samsun Sıhhat kâtibi Mahmut Ef. kızı Emine, Manisa İsmet paşa parkında ocakçı Ahmet, Beyoğlu Şişhane karakolu Melek apartmanı no. 7 Muharrem, İst. Gedikpaşa Tiyatro cad. no. 21 Tüsun, Eskişehir 4üncü kolordu şube 4 miralay Zühtü Bey kızı Türkân, İstanbul Balıkpazar helvaci sok. Yenihan no. 2 Jak Altaras, İst. Kasımpaşa Haci Ferhat no. no. 19 Naci Rifat bey hanımlar.

Boya kutusu kazananlar

(Anadoluya kitap)

İst. Kumkapı Büyük kömürcü sok. no. 11 Münir, İzmit Demiryolu altında Bakkal İslam mahtumu Kâmil, Zonguldak kitapçi Hakkı B. vastasile Ferit Kadıköy Yeldeğirmeni Yıldız apart. no. 3 Handan, İst. Kız Lisesi no. 603 Melâhat, İzmir Esnaf ve Ahali Bankası Tire şubesi müdürü Sabit Bey oğlu Dündar, Aydın Belediye yazı işleri müdürü Asaf B. oğlu Feridun, Üsküdar 19 uncu mektep no. 3 Zafer, İst. Balıkpazarı Yenihan no. 1 Hasan Behçet, Samsun Yenikırbaç mah. Gazi cad. no. 55 Macide H. lar ve B. ler.

Bloknot Kazananlar

İzmir Çorakkapı Şəyh sok. no. 39 Makbule, İst. Kadırga Cinci meydanı Rafet, İst. Beyoğlu Yeniyol no. 22 Sadi, Bartın İnkişaf bakkaliyesi M. Sami B. oğlu Vahti, Devrek bakkal Rafet Ef. den Rafet, İst. Galatasaray Lisesi Ş. 3 no. 122 Mahir, Ankara Suluhan no. 17 Salâhattin, Tarsus Hükûmet civarında terzi Sıtkı, Kütahya Salâhattin Cemal eczanesi, Davutpaşa orta mektebi Ş, 1-A Ali. İzmir Hisar camii şerifi civarında tatlıcı Cezmi Ef. oğlu Necdet Bey ve Hanımlar.

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Hediye Kazananlar

A. karahisar Mirim zade Şükrü Bey mahtumu Rahmi ef. Afacan bulmacasından 3 aylık abone kazanmıştır.

Büyükada Lala hatun sokak no. 8 Kahraman Bey Afacan bilmecesinden resimli bir albüm kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 97

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 39

İkinci sene No. 97 PERŞEMBE 16 Ağustos 1934

KARAGÖZ OYUNU

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört„ 50 „

HACİVATIN DOKTORLUĞU

(Karagöz, Ağustos sıcağında gezmiş, terlemiş ve ihtiyatsızlık edip rüzgârda oturmuştu. Tabi soğuk aldı. Hem öksürmeğe hem de aksırmağa başladı. Bunu duyan Hacivat Hemen: geçmiş olsun!. Demeğe gitti, zavallı Karagöz yatakta inliyordu.)

KARAGÖZ

Hastayım.. Tutmaz oldu
Artık ayağım, elim!..
Aman!.. Dizim sızlıyor,
Aman!.. kopuyor belim!...

HACİVAT

(İçeri girerek)
Vah zavallı Karagöz;
Demek ki hasta oldun?..
İlâçları şişede,
Çorbası tasta oldun?..

KARAGÖZ

Aman!.. Hacivat!.. Sorma
Aldım geçen gün soğuk!..
Böyle öksürüyorum
Durmadan boğuk boğuk!..

HACİVAT

Reva mıdır bu nezle
Seni böyle inletsin!..
Demek öksürüyorsun,
Allah ziyade etsin!..

KARAGÖZ

Güzelce konuşurken
Herif gene pot kırdı!..
Çenen tutulsun, emi;
Bu ne biçim lâkırdı?..

HACİVAT

Bu sözümü dinlersen
Sen rahatlık bulursun:
Eğer tahtalı köye
Gidersen kurtulursun!..

KARAGÖZ

Sen reva görüyorsun
Demek ölümü bana?..
Herif!.. Şimdi bastonu
İndiririm kafana!...

HACİVAT

Canım!... Şaka diyorum,
Kızma, bir kenara at!..
Haydi; neren ağrıyor
Bana güzelce anlat?...

KARAGÖZ

Dizimden aşağısı
Fena halde ağrıyor!
Romatizma nasılmış
Gel bana bir kere sor!..

HACİVAT

Romatizma mı dedin?
Bahtımıza küselim!..
Çare bu: Ayağını
Destereyle keselim!...

KARAGÖZ

Beni her kim görürse
Verem oldum sanıyor!..
Öksürdükçe gırtlağım
Cayır cayır yanıyor!...

HACİVAT

Devasını söyleyim,
Dikkatle dinle şunu:
Gırtlağına dökelim
Eritilmiş kurşunu!..

(Demindenberi güya kendisini tedavi etmek, hastalığına ilâç vermek için gelen Hacivatın bu sözlerini sessizce dinleyen Karagöz artık fena halde kızmıştı. Hasta halinde yatağından fırlayıp Hacıvatın gırtlağına yapıştı:)

KARAGÖZ

Seni utanmaz herif,
Seni hayasız, alçak!..
Şimdi geberteceğim
Defolup gitmene bak!..

(Hacivat, Karagözün eline süpürge sapı aldığını görür görmez, hemen; "Allahını seven tutmasın!..", diyip, fertiği çekti. Zavallı Karagöz de hasta halinde soluk soluğa tekrar yatağına girdi.. bakalım gelecek hafta yine neler olacak?!..)

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 36 —

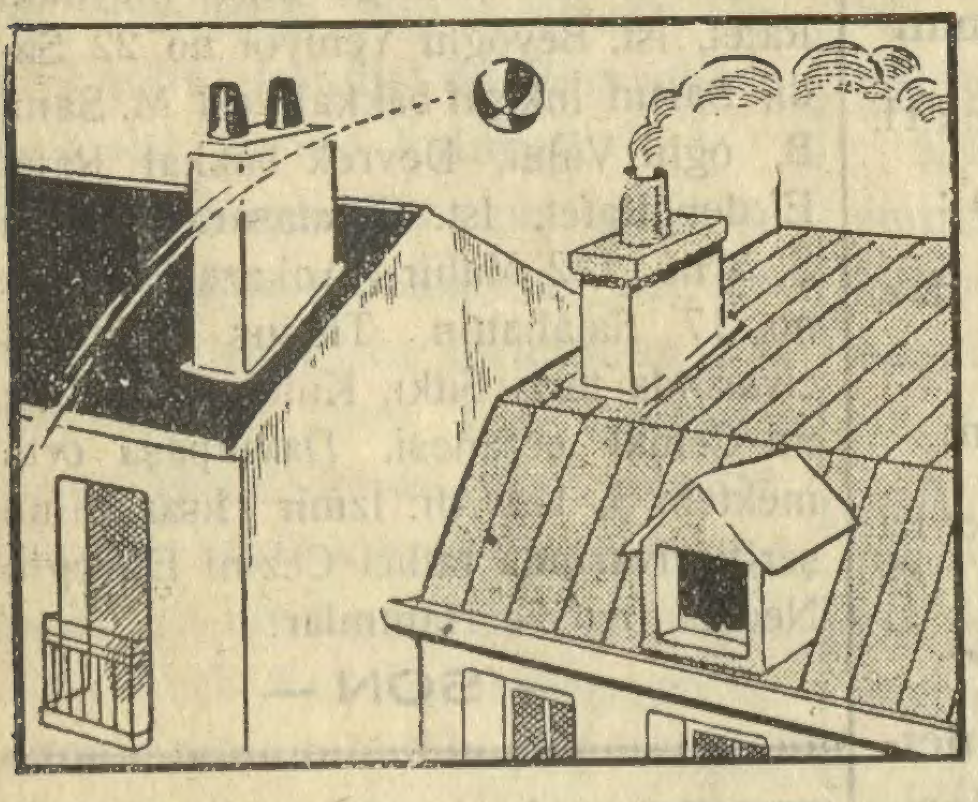

1 — Kuvvetli boksörün yumrukları altında havaya fırlıyan lâstik top, yukarıya doğru öyle bir yükseliş yükseldi ki dört katlı bir evin üstüne doğru bir daire çizdi. Lâstik top pazara çıktığıçıkalı böyle bir yumruk yememişti.

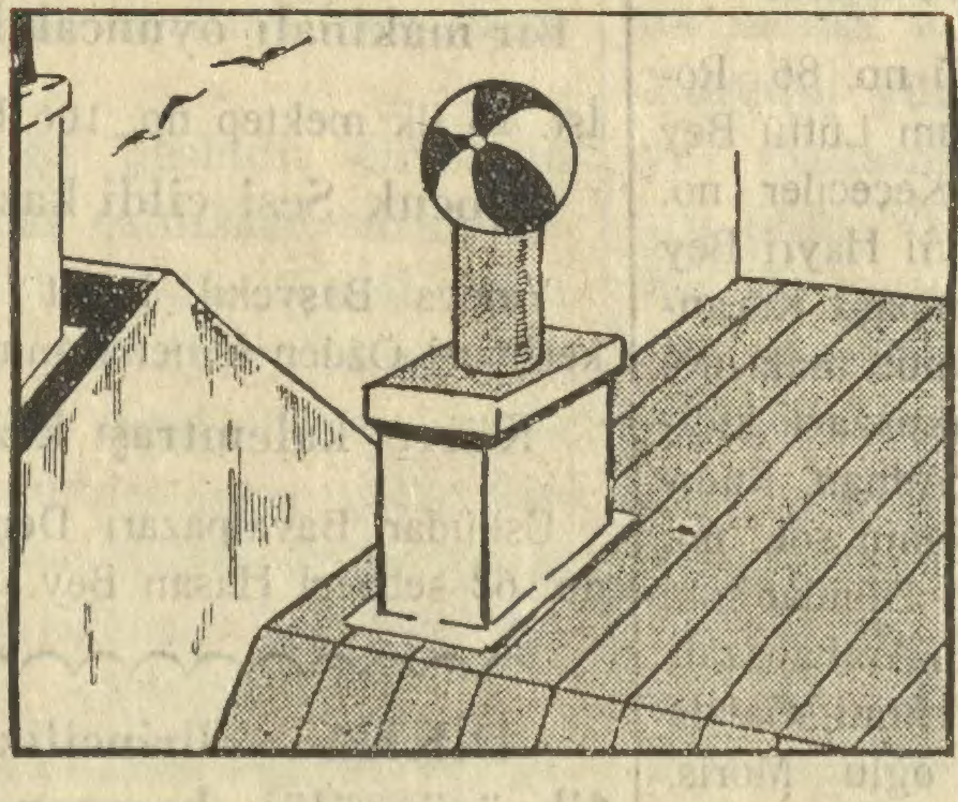

2 — Daha fazla uçup gidecekti ki önüne bir baca çıktı ve sanki gizli bir elle oturtuluvermiş gibi bacanın deliğine "Hoop„ etti oturdu. Kuşlar bu acaip şey nedir diye etrafında dolaşmağa başladılar.

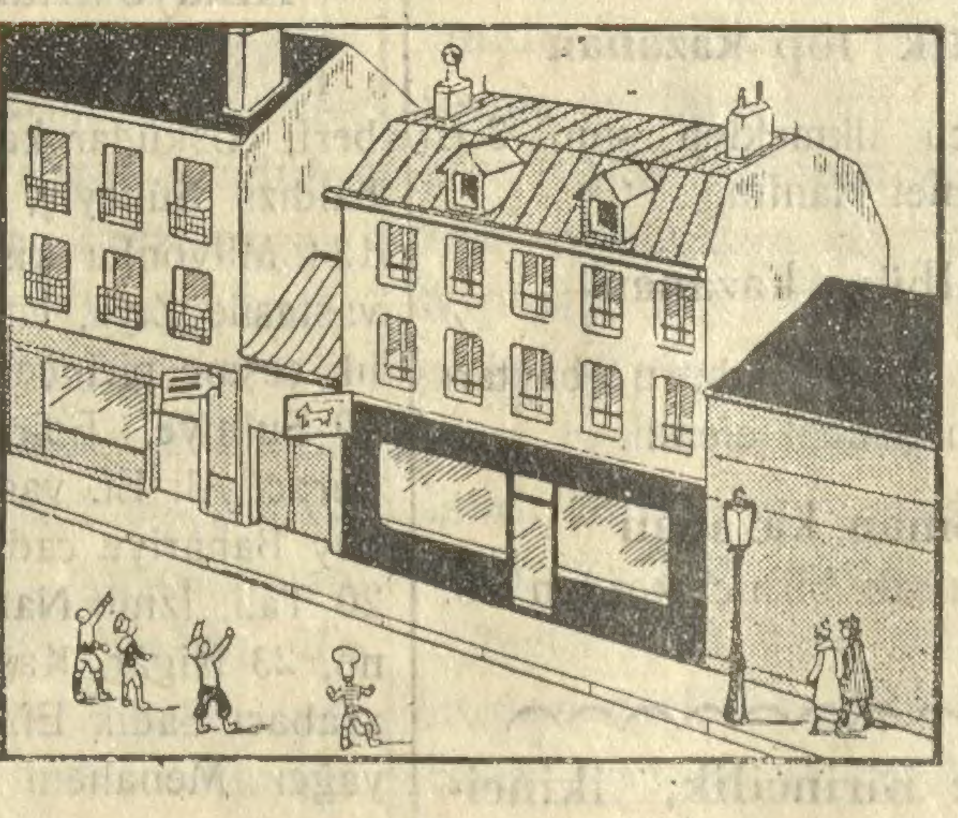

3 — Pire Nuri ile arkadaşları kaybolan balonlarını yüksek damda, bir baca üstünde görünce hayret içinde kaldılar. Fakat sevindilerde. Çünkü onu bacadan pek âlâ alabilirlerdi. Lâstik top helâl malmış, yine ellerine geçecekti.

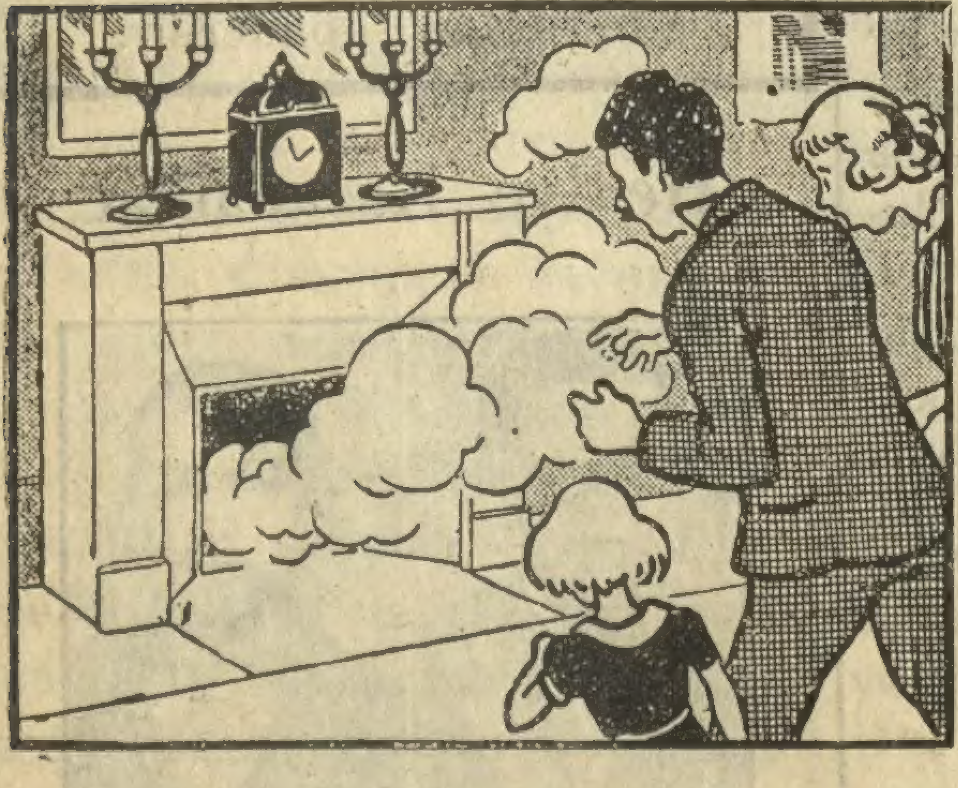

4 — Lâkin afacan top bacayı tıkamıştı. Ocaktan çıkamıyan duman bütün odayı sarmağa başlamış, ev sahipleri yangın var zannile şaşırmışlar, ocağın başına koşuşmuşlardı.

5 — İki dakika geçmemişti ki bütün odada anne, baba ve çocukları boğulacak gibi oldular. Erkek hemen pencereyi açtı ve bu sefer vapur bacasından çıkar gibi bütün dumanlar dışarı fırladılar. Bunu gören halk hemen itfaiyeye telefonla yangını bildirdi.

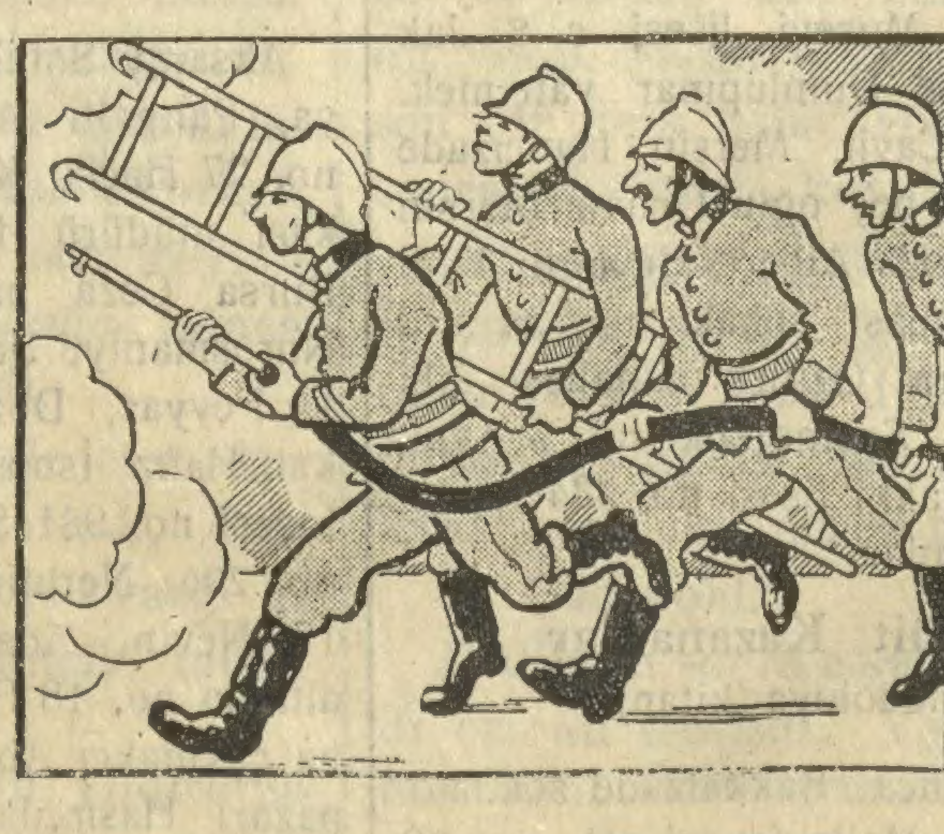

6 — İki dakika geçmemişti ki İstanbulun her yere yetişen cessur itfaiyesi otomobillerine atlamışlar ve geniş caddelerde düdük çalarak bacası lâstik topla tıkanan ve fakat herkesin büyük yangınla yandığını zannettigi evin önüne geldiler.

— Bakalım gelecek hafta ne olacak —

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk